

Kultaista Sadetta

Eppu Normaali

Istutimme omenapuut
Valvoimme tuhannet täysikuut
Enää en hengitä reikää jäiseen
Ikkunaan
Koputa oveen yksinäiseen
Jälkeen pakkasten
Hänen hymynsä pehmeä kaari tuo
Kuin sumussa saari
Uin sen luo
Valokuvassa nainen pyörineen
Muodista poistuneine hattuineen
Kihlattuineen
Näen kaiken, kaiken
Kaunis kuolema
Lehdet on silattu jäällä
Kultaista sadetta pääni päällä
Joko ymmärrän mitä se opettaa
Osasin alkaa
Osaanko lopettaa
En silloin tajunnut kaiken nääntyvän
En tajunnut kaiken loppuun kääntyvän
Enää en koputa oveen yksinäiseen
Jälkeen pakkasten
Lehtien seassa kulkien
Kellarin ovia sulkien
Ajatuksin linnut saatellen
Kaikkea kaunista ajatellen
Pitkälle matkalleen
Ja näen kaiken, kaiken